

3.600.000

Тонна учун

Ўзбекистон ССР ишлаб-чиқариш бошқармаларида 26 сентябрда пахта тайёрлашнинг бориши

Планга нисбатан проект ҳисобида биринчи стунда — лавсулони тайёрлашда; иккинчи стунда — машина терими; учинчи стунда — деформация).

ФАРҒОНА	36,50	25,93	94,80
ОБЛАСТИ	53,32	27,49	94,26
Кирова	52,66	22,30	104,14
Ленинград	46,82	35,45	81,11
Полтава	43,52	37,94	84,72
Одесса	28,53	17,93	97,88
Окулибобов	25,82	17,11	106,40
Куба	25,54	18,04	101,07
Фарғона	13,80	10,75	92,54

АНДИЖОН	28,03	11,98	75,14
ОБЛАСТИ	49,90	37,86	82,99
Завра	36,78	27,34	82,90
Балхик	35,70	16,97	55,91
Андижон	32,95	10,52	78,12
Наманган	32,72	8,22	64,27
Ишқобод	31,07	12,52	79,51
Мархамат	26,78	10,27	65,35
Учкўрган	23,71	7,85	53,38
Янгиюл	22,73	6,44	73,86
Қўмабод	19,87	11,37	70,70
Чуст	6,75	5,71	80,33

ҚАШҚАДАР	26,71	13,16	123,54
ОБЛАСТИ	55,12	—	100,00
Гузюр	44,77	20,21	163,03
Қарши	44,72	17,88	132,17
Янқабод	26,50	10,57	100,67
Чирчиқ	20,83	1,32	186,17
Шарҳисаб	14,69	10,60	104,09

СУРХОНДАР	20,08	3,66	57,00
ОБЛАСТИ	23,38	4,47	72,86
Шўрчи	22,85	5,32	37,60
Термиз	21,77	9,15	55,57
Шеробод	16,48	1,62	51,14
Сарисиев	16,19	0,71	45,39
Денов	12,87	1,54	84,17
Вобkent	18,56	2,57	95,32
Ромитан	14,66	1,18	86,51
Қорқул	12,49	1,35	92,29
Ғиждувон	11,77	1,70	86,75
Бухоро	11,28	0,74	81,03
Навоий	8,29	1,24	69,37

ТОШКЕНТ	12,11	6,32	71,78
ОБЛАСТИ	16,76	9,42	149,50
Калинин	14,72	13,86	98,32
Юкери	12,33	2,84	116,76
Чирчиқ	12,05	4,67	57,14
Бекобод	11,42	5,08	66,33
Бўна	10,82	3,68	62,13
Урта Чирчиқ	10,43	1,28	58,25

СИРДАР	5,28	3,29	99,55
ОБЛАСТИ	9,54	5,38	107,12
Жиззах	8,31	4,07	59,73
Гулистон	7,91	2,83	88,42
Янгиер	6,13	11,07	132,88
Илҳам (Белодостепрой)	4,16	1,27	86,10
Сирдар	3,88	0,91	117,58
Кирова	1,43	0,05	73,88

ОБЛАСТ	4,67	0,16	46,48
Хўжайли	6,72	0,32	38,27
Янгиер	6,00	0,14	38,54
Шовот	3,97	0,05	48,90
Гулистон	3,74	0,10	47,59
Хива	3,08	0,20	57,34
Зона	—	—	—
станцияси	—	—	—
САМАРҚАНД	—	—	—
ОБЛАСТ	2,77	0,05	62,84
Нурота	33,93	—	—
Норой	6,33	0,24	74,70
Каттақўрғон	3,11	—	60,22
Пастдарғом	2,52	—	82,62
Иштихон	1,34	0,05	67,16
Пайкент	1,28	—	61,87
Булунгур	1,63	—	45,18
Самарқанд	0,49	—	25,65
Ғалазор	—	—	—
ЎЗБЕКИСТОН ССР	—	—	—
ЎЯҲИЧА	17,38	6,94	77,97

ЭРТАГА — БИРИНЧИ ИНТЕРНАЦИОНАЛНИНГ 100 ЙИЛЛИГИ

ИНТЕРНАЦИОНАЛ ИДЕЯЛАРИ ЯШАМОНДА

К. Маркс ва Ф. Энгельс томонидан ташкил этилган, халқаро ишчилар ҳаракатида муҳим роль ўйнаган I Интернационал 1864 йилдан 1872 йилгача яшайди. I Интернационал ишчиларни капиталга қарши революцион ҳукумга тайёрлаш учун халқаро ишчилар ташкилотига пойдевор солди. «Бу интернационал, — деб ёзди В. И. Ленин, — унутмас интернационал, бу ишчиларнинг ўз озодлиги, бу ишчиларнинг ўз озодлиги дунё социализм республикаси босқиннинг пойдеворини қурди, ҳозир бу босқини қуриш бахти бизга насиб бўлди».

Пролетариатнинг буюк доҳийлари К. Маркс, Ф. Энгельснинг халқаро ишчилар ташкилотини тузиш йўлида олиб борган кураши натижада 1847 йили коммунистлар союзи вужудга келди. Коммунистлар союзи эса — интернационал ташкил этилиши тайёрлади.

XIX асрнинг 60 йилларига келиб Европа ва Америка мамлакатларида ишчилар ҳаракати ҳамда иқтисодий тараққиётнинг кучайиши интернационалнинг вужудга келишига шарт-шароит ҳозирлади. Ишчилар синфи халқаро капиталга қарши ўз кучларини ва сафларини жишлатишнинг лозими эди. Тарихнинг объектив талаби шундай эди. Буржуазияга қарши курашда пролетариат чиниқди, сон жиҳатдан кўпайиб, оғли фаолияти орта борди. 1859—1860 йиллардаги Англиядаги йирик забастовкалар ва Франциядаги ишчилар ҳаракатини кузатган Маркс ишчиларнинг бир-бирларидан ажралган ҳаракатларини бириктириш ва уларнинг оммавий халқаро ташкилотини тузиш идеясини олға сурди. 1864 йил 28 сентябрда Сент-Мартинс-холлада ишчиларнинг халқаро кенгаши бўлиб, Англия, Франция,

Германия, Италия, Польша ва Ирландиядаги вакиллар йиғилиши бўлиб, кенгашида ишчиларнинг халқаро ҳамкорлиги — I Интернационал ташкил этиш тўғрисида тарихий қарор қабул қилинди.

К. Маркс, Ф. Энгельс I Интернационалнинг голий раҳбари ва ташкилотчиси бўлишди. Маркс I Интернационалнинг раҳбар органи — Генерал Советнинг раҳбари эди. Маркс Интернационалнинг ташкилий ишга раҳбарлик қила бошлади ва марксизмнинг буюк ҳужжатлари бўлган «Татисс манифести», «Устав» ҳисоботлар, резолюция ва мурожаатларни ёзди. Бу программ ҳужжатларида «Коммунист партия манифести»нинг асосий ғоялари ривожлантирилган эди.

К. Маркс ва Ф. Энгельс халқаро ишчилар ҳаракатининг асосий ҳужжатлари бўлган «Татисс манифести» ва «Устав»да ишчилар ҳаракатида ўнг ва сўлларча — прудонистлар, лассалчилар ва ўнг тредьюниончилар, бланкистлар, бакунистлар ҳамда ишчилар ҳаракатидаги бошқа оқимларга қарши аёвсиз курашга чақирди. биргаликда ҳаракат қилиш, улар ичидаги сектантчилик оқимларини тутатиш, шу асосда халқаро ишчилар ҳаракатини жишлатишнинг масалаларини илгари сурди. Бу халқаро ишчилар ҳаракати бирлигини мустақиллаштириш, қаратилган ва халқаро ишчилар ҳаракатининг ҳозирги босқичида яна ҳам катта аҳамиятга эга бўлган доҳиёна курсатмадир.

К. Маркс ва Ф. Энгельс I Интернационалда ишчилар синфининг объектив шароитини туғри тўшуна билдириш ва сўл бакироқларни ҳамisha фойда қилишга ўргатди. Ишчилар пролетариатининг доҳийлари майда буржуа социализмининг ҳаёларастлигига қарши кураш

олиб бориб, ишчилар оmmasини уларнинг таъсиридан чиқариб олиш учун пролетар интернационалини принциплари асосида иш қурдилар.

Марксизм ҳуеусий — муллий ҳимоя қилган прудонизм устидан талабга эришгандан сўнг, прудонизмдан ҳам хавфли бўлган сўл революцион ниқоб остига яширилган Бакунистнинг майда буржуа анархистик қарашларига қарши кураш олиб борди. Демак, I Интернационал тарихининг иккинчи даври марксизмнинг бакунистларга қарши курашидан бошланади. Тьер губерниясини помешчининг ўғли бўлган Михаил Бакуни дунёқароши жиҳатидан анархист бўлиб, пролетариатнинг эмас, балки майда буржуа ҳамда қишлоқдаги майда помештиклар манфаатини ҳимоя қилди. Бакуни қишлоқ жамоаси ва ишчиларнинг кооператив ташкилотлари орқали капиталистик жамиятни ўзгартирмоқчи ва давлатсиз анархистик жамият ташкил этмоқчи бўлди. Бакуни аввал давлатни йўқ қилиш керак, кейин капитал ўз-ўзин йўқ бўлиб кетади, деб прудоннинг пролетариат диктатураси давлатини инкор этган назариясини дастлаб қилиб қўтариб қўйди.

Марксизм I Интернационалнинг Базел (1869) конгрессида, Лондон (1871) конференциясида ва 1872 йил бўлиб ўтган Гага конгрессида майда буржуа анархистларни тарғиб этган Бакуни тарғибдорларини голий ва ташкилий жиҳатдан тор-мор келтирди.

I Интернационалда анархист оқимларга қарши курашда ва Россияга марксизмни тарқатишда Интернационалнинг рус секцияси муҳим роль ўйнади. 1870 йилларнинг бошларида ташкил этилган Интернационалнинг рус секцияси Маркс бошчилигида Россиядаги ва слав

ян мамлакатларидаги революцион тўғрақлар ва революцион ташкилотлар билан алоқа боғлиқ бошланди. Рус секциясининг аъзолари пародиклики дунёқарошидан тўла овоз бўлмаган бўлса ҳам XIX асрнинг 70-йилларида Россияда ишчилар ҳаракатининг кўтарилишига маълум даражада таъсир этди. К. Маркснинг ўлмас асари «Капитал»нинг ва Г. В. Плеханов томонидан «Коммунист партия манифести»нинг рус тилига таржима қилиниши Россияга илмий коммунизм ғояларининг кеиг тарқалишига асос бўлди.

I Интернационалнинг бутун тарихи, — дейилади КПСС Марксизм-Ленинизм институти томонидан биринчи Интернационалнинг 100 йиллиги муносабати билан эълон қилинган тезисларда, — пролетариатни ташкил этиш ва унинг бирлиги учун, унинг социалистик онгини ошириш учун курашдан иборат эди. Халқаро Ишчилар Жаҳияти ишчилар синфининг иши учун миғиллаб илгор кучайишига, жишлатишга, стилини ишчилар ҳаракатининг илмий социализм билан қўшиш йўлида биринчи катта қадамларни қўйди.

Маркс ва Энгельс I Интернационалда пролетариат ҳаракатининг назарияси ва тактикасини ишлаб чиқиш, ишчилар синфига ўз озодликлари учун курашининг қураш қуралини берди. Халқаро ишчилар синфи буюк доҳийлар томонидан берилган қураш қуралини олганга эришди. 100 йил бўлиб, Абдий барҳаёт ва капитализмга қарши курашда ҳамisha тиги ўтири бўлган бу қураш ишчилар синфини янги жамият учун олиб бораётган курашда галабадан-галабага олиб бормоқда. Маркс ва Энгельс томонидан ишлаб чиқилган ва Ленин томонидан

ҳозирги замонга мос ҳолда ривожлантирилган I Интернационалнинг асосий идеялари ва принциплари халқаро коммунистик ҳаракат томонидан иқодий равишда ривожлантирилмоқда. Халқаро коммунистик ҳаракатнинг қураш қурали бўлган марксизм-ленинизм ишчилар синфининг буюк мақсад — коммунизм учун кураш йўлини ҳамisha ёритиб турибди.

Маркс ва Энгельс ҳаёт вақтларида Парик ишчиларига қисқа вақт ўз доминиятини ўратиб им-кониятига эга бўлди. Марксизм асосчилари революциянинг биринчи кундан бошлаб коммунистлар томонидан бўлибди ва халқаро ишчилар синфини Парик Коммунист қўллаб-қувватлашга чақирди. Маркс ўзининг «Францияда граждандар уруши» номли классик асарига Парик Коммунистнинг таърибасини, унинг галабаси ва мағлубиятининг сабабларини чуқур илмий анализ қилиб берди. Парик Коммунист пролетариат диктатураси давлатининг биринчи формасидир. Парик Коммунистнинг мағлубияти меҳнатқашларнинг овоз бўлиши учун пролетариат коммунистни ўз қўлига олиш керак, деган Маркс таълимотининг тўғрилигини ва ҳаётийлигини тасдиқлади.

Пролетариатни ва барча эксплуатация қилинувчи халқ оmmasини овоз қилиш принципларини илгари сурган I Интернационалнинг ташкил этилишига 100 йил бўлди. I Интернационалнинг 100 йиллик юбилейи тинчлик, социал тараққиёт ва коммунизм учун курашга таъсир этган қураш қуралини олиб бораётган барча халқаро коммунистик ва ишчилар ҳаракатининг байрамидир. I Интернационалда тортиб, то ҳозирги халқаро коммунистик ҳаракатга бўлган давр революцион марксизмнинг бутун дунёда социализм ва коммунизм галабаси учун кураш давридир. II Интернационал ҳолоқатга учрагандан сўнг В. И. Ленин томонидан 1919 йили Москвада III Коммунистик Интернационал ташкил этилди. В. И. Ленин илмий коммунизм масалаларини ишлаб чиқаришда пролетариат синфини курашининг стратегия ва тактикасини белгилаб берадиган ҳамisha I Интернационалнинг революцион тарихий таърибасига амад қилди.

Улуғ Октябрь социалистик революциясининг галабаси Маркс томонидан I Интернационалда илгари сурилган принципларнинг тантанасини бутун дунёга намойиш

қилди. Дунёнинг икки системага бўлиниши, социалистик система-нинг инсоний жамияти тараққиётининг ҳал қилувчи факторига айланиши, дунё харитасида 50 дан ортиқ — Мустайил давлатларнинг ташкил топиши марксизм асосчиларининг келажак алобта социализминикидир, деган доҳиёна башоратининг буюклигини амалда исботлади.

I Интернационалнинг революцион традициялари ва принциплари содиқ бўлган Совет Иттифоқи Коммунистик партияси СССРда социализмнинг галабасини тати-мидаб, мамлакатда коммунизм қурилишини кеиг авж олдириб, социализм жаҳон системасини янада мустақимлаш, барча мамлакатлардаги марксизм-ленинча партиялар бирлигини ва жишлигини мустақимлаш, халқаро ишчилар ва миллий озодлик ҳаракатини янада авж олдириш ва бутун дунёда мустақим тинчлиқни таъминлаш соҳасида тигмай кураш олиб бормоқда.

Маркс томонидан I Интернационал ташкил этиш олдида Европада шароити бўлиб юрган коммунистик ҳаракат эндиликда қураш қурали кучга айланди. Маркс ва Энгельс биринчи коммунистик ташкилотни тузган вақтда унинг сафига 300 киши бор эди. Эндиликда 90 та коммунистик ва ишчи партиялари мавжуд бўлиб, ўз сафига 42,5 миллионга яқин илгор отрядни бириктирган.

КПСС XXII съезди томонидан қабул қилинган партиянинг янги Программаси, 1957 ва 1960 йилларда Москвада бўлиб ўтган халқаро коммунистик ва ишчи партияларининг ҳужжатлари, қарош марксизм-ленинча партияларнинг амалий фаолияти К. Маркс, Ф. Энгельс, В. И. Ленин революцион назариясининг ҳозирги даврида ривожланишининг аjoyиб намунасидир. Эндиликда халқаро коммунистик ҳаракат Хитой Коммунистик партияси раҳбарларининг марксизм руҳига эйя бўлган бузғунчилик, миллатчилик, эгонистик ҳаракатини иквидий қораламоқда.

I Интернационалнинг революцион традициялари ва марксизм-ленинчанин буюк таълимотига содиқ бўлган КПСС ва халқаро коммунистик ҳаракат Маркс, Энгельс, Ленин берган зафар байрогини баянда кўтариб, бутун дунёда тинчлик ва коммунизм таптана-си сари олға бормоқда.

Р. НОРЖИГОВ, тарих фанлари кандидати.



Биринчи Интернационалнинг ташкил топиши. Суратда: 1864 йил 28 сентябрда Сент-Мартинс-холлада (Лондон) митинг. Рассом О. Верейский ишлаган расм.

МИЛЛИОНЛАР УНИВЕРСИТЕТИ

1 октябрдан бошлаб республика-мининг шаҳарларида, 15 ноябрдан эса қишлоқларда партия маорифи шоҳобчаларида машғулотлар бошланади. Маълумки, бу йилги сиёсий ўқиш ўтган йилгидан анча фарқ қилади. Сиёсий маориф тўғрақлари фаолияти асосан мамлакатимизда коммунизм қурилишини ақтуал проблемаларини, жаҳон социалистик системаси тараққиёти, коммунистик ва ишчи партияларининг тинчлик, демократия, миллий озодлик ҳамда социализм учун кураши проблемаларини чуқур ўрганишдан иборат бўлади. Бошлан-чи партия ташкилотлари сиёсий маориф тўғрақлари ишини шундай ташкил этишлари лозимки, у, коммунистларнинг ва барча совет кишиларининг ҳаётий манфаатларига жавоб берсин.

Машғулотларнинг голий-назарий савияси даставаля пропаган-дистларнинг состави, уларнинг назарий тайёргарлигига боғлиқ. Андижон, Тошкент ва бошқа областларнинг партия ташкилотлари бу йилги сиёсий ўқишга энг яхши тайёргарликка эга бўлган коммунистлар — партия, совет, ҳўжалик доимлилари, ўқув юртларининг ўқитувчилари, халқ ҳўжалигининг му-тахассисларини пропагандаликка жалб қилиб тўғри иш қилдилар. Партия маорифи шоҳобчаларида бу йилги ўқишнинг мазму-ни юкори малакали, марксизм-ленинча назарияни яхши билладиган моқир пропагандистларни намоён қилишга ёрдам беради.

Шу қуларда бошлан-чи партия ташкилотларида 1964 — 1965 ўқув йилини ташкил қилишга ба-

ПАРТИЯ МАОРИФИ ШОҲОБЧАЛАРИДА ЯНГИ ҲУҚУҚ ИЛИ ОЛДИДАН

Ҳан билан иш битмайди. Пропаган-дистларнинг доимий ўқини ҳамда уларнинг сиёсий-назарий савиясини ошириш ҳақида партия ташкилотлари кўп сайин гап-хўрлик қил-дилар. Бунда пропаганда-дистларнинг қисқа курсларини ташкил қилиш ҳамisha ёлла тутиш лозим. Пропаганда-дистлар қисқа курсларда, назарий семинарларда «Давримиз ҳаракати ва жаҳон коммунистик ҳаракатининг боп бўли», «Иқдоҳ социалистик системаси — ҳозир-ги замоннинг ҳал қилувчи револю-цион фактори» ва бошқа темаларда лекциялар ўқитдилар. Семи-нарларда машғулотлар олиб бо-

риш методикасини ўрганишга ало-ҳида эътибор берилади. Шунинг-дек, бутун ўқув йили давомида пропаганда-дистларнинг доимий ҳа-ракатдаги семинарлари ҳамisha ишлаб туриши қўзда тутилди. Сиё-сий маориф уйлари ва кабинетла-рида жамоатчилик асосида тузил-ган методик советларнинг қариб 5000 аъзоси пропаганда-дистларга ёр-дам беришга тайёр.

Партия ташкилотлари мамлака-тимизда коммунизм қурилиши ва жаҳон социалистик системасининг тараққиёти проблемаларига оид лекциялар қилиниш тузилди ҳамда оммавий лекторийлар ташкил қилинмоқдалар. Барча сиёсий ма-ориф уйлари ва кабинетларида тў-ғрақларда ҳамда семинарларда ўрганиладиган темаларга оид ки-тоблар виставкалари ташкил эти-

либ, тасвия қилинадиган китоблар ҳамда мақолалар рўйхатлари ту-зиляпти. Бу ўқув йилида машғулотлар совет кишиларига, коммунистлар ва партиячиларга мамлакатимиз олдида турган муҳим тарихий ва-зифаларни амалга оширишда ёр-дам бериши лозим. Бу йилги ўқув йили меҳнатқашларнинг сиёсий-голий савиясини ошириш, марксизм-ленинча таълимот билан чиниқ-тиришда янги бир босқич бўлишини таъминлаш барча партия ташки-лотлари, идеология фронтимиз бар-ча ходимларининг шарафли бур-чидир.

В. СИЗРАНЦЕВ, Ўзбекистон КП Марказий Ко-митетини идеология бўлими му-дирининг ўринбосари.

ЁШЛАР ВА СТУДЕНТЛАР БИРДАМЛИГИГА БАҒИШЛАНГАН ЖАҲОН ХАҲОН ФОРУМИНИНГ ДЕКЛАРАЦИЯСИ

24 сентябрда Москвада ўз ишини тамомлаган ёшлар ва студентлар бирдамлигига бағишланган Жаҳон форуми барча мамлакатларнинг йиғит ва қизларига қарата яқидилик билан декларация қа-бул қилди.

Биз, 126 мамлакатдаги кўп миллионли йиғит ва қизларнинг вакиллари, дейиладек декларацияда, халқларнинг миллий мустақиллиги ва озодлиги учун курашни қучайтириш, эски мустамлакачиликнинг қолдиқларини, мустамлакачиликнинг халқлар-ни эксплуатация қилишдаги бошқа ҳамма форма-ларини тутатишдан иборат уюмий бурчимизни ях-ши англаб, империализмга ва реакцияга қарши кураш олиб бориб, ер юзнда мустақим тинчли-ни қўлга киритишга, инсониятнинг порлоқ исти-болга эришушини таъминлашга интилиб, форум байроғини, бирлиги ва бирдамлиги байроғини ба-ланд кўтардик.

Жаҳон ёшлари — замонавийнинг манговар ва элчи муқидир. Жаҳон ёшлари кенса, аюлолар билан бир сабада туриб, империализмга қарши марксизм курашмоқдалар. эксплуатация ва асорат кишиларини ларзалга ташламоқдалар, янги ҳаёт босқинини барпо қилмоқдалар. Ёшлар — социал ва миллий озодлик революцияларнинг, оmmasини демократик, антиимпериалистик ҳаракатларнинг активе катнашчиларидир. Ёшлар эски мустамлака-чи империализмнинг емирлиб ташлашга, ёш мустақил давлатларнинг ўз қадларини кўтариб олишлари ва ривомланишларига ўларининг жуда катта ҳиссаларини қўшдилар.

Биз форум катнашчилари социалистик мамла-катлар ёшларининг империализмга қарши, тинч-лик, демократия учун ва халқлар бахт-саодати учун курашни қучайтиришга жуда катта ҳисса қўшаётганларини қайд қиламиз. Бу мамлакат-ларнинг ёшлари социализм қурувчиларининг би-ринчи сафарида бормоқдалар.

Биз социалистик давлатлар ва ёш мустақил давлатларга халқларни, ўз озодлиги учун курашав-

ган халқлар, капиталистик мамлакатлардаги иш-чилар ҳаракати ва демократик ҳаракат, жаҳонда-ги меҳнатқашлар ва барча прогрессиве кучлар биришган кучларининг нудратига астойдил ишо-наамиз.

Биз шу нарсаларга асосланамизки, жаҳонда ку-раш олиб бораётган ана шу кучларнинг ҳар бири биришган фронтнинг курашига ўзининг жуда катта ҳиссасини қўшмоқда. Бу биришган фронт империализмни, эски ва янги мустамлакачиликни тор-мор келтиришга, тинчлик ва демократия иши-ни қаттиқ туриб ҳимоя қилишга қодирдир; барча мамлакатларда халқларнинг, ёшларнинг кураши-ни доим ўзаро қўллаб-қувватлаб туриш — бу фронтнинг асосидир.

Биз яқидилик билан шу фикрни эҳзор қиламиз-ки, империализм ҳаммаимизнинг душманидир. Империализм халқларнинг озодлигига эришиш йў-лидаги го бўлиб, тинчликни доим хавф остида қолдирмоқда. Империализм шафқатсиз, манкор ва ҳали кучли душмандир. Империализмга қарши кураш халқларнинг, меҳнатқашлар оmmasининг, ёшларнинг куч-қувватини бириктиришни талаб қилади, жуда эўр қаҳрамонлик қўрқатишни ва сабот-матонат билан ҳаракат қилишни талаб эта-ди.



ИШОНГИМ КЕЛАДИ

Хар нарсда инсон қўли
бордир.

Пўлатда,
пахтада,
Ишонгим келади гоҳ
Фолбилларга
Бахтдан сўзлар деса одамнинг
Нафти,
Гиламининг гулида қўлларининг
хусни,
Силпел тутган қўл жонини
кутиларар.
Қўл сиқувдан бошланади
Дўстлик,
Беш панжа шидори—
қитъалар...
Ер ҳўнз шокда турар, деган
экан
Чала тугилиб ўлган бир
чўпчан.
Ер инсон нафтида, деган
ҳақиқат
Биздан замонларга ёдгор
нолакан,
Инсон қўли Куранни авайлаб
Кўш беланчагига солиб
тебтатар.
Маъшум тушлар кўриб
босинқираса
Иссиқ пешонасин силб
уйғатар...

Тонг олдида бир йигит
Кунда чиқар соҳилга.
Мен биланман у на сойни
Ва на тонгин соғинган.

Ҳаёлонсиз тепиб турар,
Табиатнинг юрғин.
Нурга чўмган тинч олам
Сирли тушлар кўради.
Йигит суғга тинилару
Юз-қўзин ҳам чайнамас,
Кипригиде уйқусизлиги,
Тонг хусинини пайдамас.

У шу ерда одамлардан
Яширгандай хўрғининг,
Пайкаманди шудингдан
Пойчалари хўлғининг.

Тонг отади, ой ботади,
Кун чинади ловулаб.
Маҳаллавида уйғонади,
Кучуқлари воқолаб.

Кўш чопар шу яланг,
Кўшона кулги, хангома,
Йигит кўмас ҳеч бирини,
Гўё бари—бегона.

Кўш бор, ойи бору,
Кўшга қил сизгайдим,
Уз уйда қилмаган
Чирогига йилғайди...

Касал бўлиб қолди бозорчи
қўшмин.
Кун-тун шифта қараб ётади
Бохол.

Илгарилар пайт тополмас эди,
Энди ўй ўйласа вақти бемалол.
Кўз олдида—мелар бутун ҳаётини,
Дард, алам зиркироқ солар
илиғига.

Усиб, қайида қайтади баъзан
ёшлагига, болалиғига...
Бир нима йўқотган одам
шунанга

Изига қайтади олиб хавотир,
Лекин қўшнинг эини тополмас
Йўқотгани,
Чунки йўқотгани — умр,
ҳаётдир...

Темир оғир дерлар,
Тош оғир дерлар,
Нафтига қўшсанг
Оташ оғир дерлар.
Бироз айттар
Кайгу,

Айрилиқ оғир,
Оғир: еринг агар бўлса тош
бағир.

Менга қолса,
Энг оғир
Бир нарсга ҳалос:
Қорғоғ оғир ҳаммасидан,
Бир парча қорғоғ
Шу сўради билдирмасдан
Кучини, дармонини.
Шу соувтар аста
Баданди қонини.
Шу қаддини бунини,
Кўзини

Нурдан қолдирар,
Шу баъзида қўшсанг
Унга толарлар.

Уйламанини,
Сиз ҳам,
Эрталаб,
Деразда кўш чарақлаганда,
Календар саҳифасини
Варақлаганда
Унинг оғирлигини
Шундай сезсанг.
Ҳазин бир ўй билан уни
Зўрга узасанг...

О, бу оғир қорғоғ,
Бу варақларини
Зарур бўлмасайди ҳар кунини
Киртмон.

Менга қўл эмасди
Тонгларни йиғмон!

Ишонгим келади
Умрларнинг
Заволсанлиғига, дардсанлиғига,
Инсон руҳий нудратининг
Хатсанлиғига
Ишонгим келади...

Карл Маркс кўчасида бир салон бор, биласиз,
Унда расмон дўстларини гузаллик сотишдади,
Бироз, магазин жатори, айланиб чиқиб кетса,
Бировлар сурат олдиде соатлаб қотишадди.

Мен ҳам кеча кириб олиб, бир суратга йўлиқдим.
Анчагина беҳтёр туриб қолдим олдида.
Оддий кишлоқ. Нақ туғилган қишлоғига ўхшайди:
Одам йиғилиши топса, ўт ёнганда қайида.

Титраб кетдим: кўз олдимда монланди болалигим.
Ана, таниш сўмонларда изим борга ўхшайди.
Тоилари ҳам худди ўша, сирларини яширган,
Илк бўсамга гувоҳ бўлган узумзорга ўхшайди.

Кўзга иссиқ бўғидаги чўпчан уйсига,
Долзорот тош, одам товуши, қўштергирмон кўприги,
Гузардаги гулмон сада, азизларини, сизимсиз!
Нахот сизни яна толдими? Намланади кипригини.

Бирон, кўзини зўрга узиб, ёнга босмас, бир хотин
Кирди ички сўм санаб бериб, ромга чўздан қўлини,
Қўлтигига қисиб кетди ёшлагини, ёларай.
Кассир бўлса туғлаб-туғлаб санар зўра пулини...

ЁЗУВЧИЛАР ПАХТА ДАЛАЛАРИДА

Тошкентдан махсус автобус билан
ёзувчилар бригадаси Фарғона водий-
сига пахтакорлар хўзурига жўнаб
кетди. Улар даставава Фарғона об-
ласт пахтакорлари, механик-ҳайдов-
чилар, Марказий Фарғонанинг янги
ерларини ўзлаштирувчилар билан
учрашадилар.

Пахтакорлар хўзурига кетган ёзув-
чилар орасида Пиримқул Қодиров,
Сами Абдуқаҳҳор, Шўкур Саъдулла,
Эркин Воҳидов, Азиз Абдураҳмон,
Михаил Ушаков каби шоир ва ёзув-
чилар бор.

Бу бригада Фарғона областида
бўлгандан сўнг, Андижон пахтакор-
лари билан ҳам қатор учрашувлар
ўтказилади.

Тонгларимиз жилваси қанчалик
нафис, жозибали бўлса, бу қиз-
нинг юзларидан бир умр аримайди-
ган табассуми ҳам шунчалик дилра-
бо. Балиқчидаги «Пахтакор» колхозини
нинг аъзолари Султонхон Шерматов-
вани тонг юлдузи дейишди. Дарво-
қе, бунинг боиси бор. Султонхон ҳар
кунини тонг билан барабар уйғониб,
пахтазорга ошқиди. Этак-этак дур
териб, кирмонга барака қўшади. Ма-
сумда 18 тонна «оқ олтин» теришга
аҳд қилган Султонхон Шерматов ҳо-
азир ҳар кунини 250 килограммча пах-
та териб, дўгоналарига ўрнак нур-
сатмоқда. Шатасиз фотомухбиримиз
У. Раҳимов бу чевар қизин пахтазор-
га шўнғитганида суратга туширган.



Сарвар Азимова

Камалак

ШИНГИЛ ҚИССА

Сарватон. Кун ёнди. Азим шаҳар
ахлосдорлигини билан оқшомга кўз
тикти. Зорани, Зарифшод, соҳиб
қўли салқин шаббод Самарқанд хо-
бондарида ўйнаса, наазира хондон-
ларга кириб келса, меҳналар уйқуси,
чақалонлар оромини тинч
бўлса... Кароматини қаранг-а? Ороу
ушлаганди: оқшом ҳам
дим, тун—қизилриган хумдон, чўнқир
нора осмон пиянада.

Янғича ағнагандай, ўрнида мингбола-
ган профессор
гўштор гавдасини гоҳ бир ёққа ташлар,
гоҳ иккинчи ёққа
ағдарилар; сочин ҳўлаб пешонасига
босса ҳам, ҳам чойиш
ёпишса ҳам бўлмасди. Дикқатнафас
тун қўзларига мингжа қўй-
дирамас, қўнғил беҳзаур, аъзойи-бадан
зириқар.

Сарватонда тун соғур, сўмбўлада
сўв соғур ҳисмати ҳам
жоиз қилмади. Бу етмаганидек,
аллақачонлар кетган бир
воқеа кўйқизи, янғиланган яра
каби, дилининг бир бурчагини
чиқибди турар. Профессор тоби-
тоқатини қайта-қайта кир
айлар эди:

«Эй одам, аспирантинг бўлган қиз
нарсга билан бир
ёстиқча бош қўйиб-ку, бир маро-
таба дарага тушган «ка-
сан»... Элиқ ёнганда-я, вай!...
Фараз қилайди, гўдакча соқол
қиқиси мумкинди. Ойла, фараз-
анд...» Фараз қилайди, ороу-
нинг эрта-кечи бўлмасин: ик-
кел-қолса, Хўш, пировардини!
Нима номанқўлчилик тузили
алаб шўр тумшукларини ички-
лик заққинига тираб оладилар?
Хўш, воқеатдай баччагарининг
кўча-қўйда сармаст юршини,
ҳатто партбилетини йўқотишга
отиб боришини ороу-ҳаваста
юрадими? Яна бўзайганига
қўйсанг... Кўнғил шўнғаса
лўн...

Тўхта! Фараз қилайди, дайди
орзу-ҳавас орнасида эмас,
бирон беъда дард балосига
дош беролмасдан шу шевага
тушган бўлса-я, вай! Хой,
Профессор, ҳўф финир қилган-я,
яна журъатинг нихоси хато
бўлмасин!... Лекинградан қайта-
қайта ку, атиги бир-бир ярим
йил тўда: янги институт,
но-
ошмо одамлар... Хато эмасди!
Портнядан ўчирилганини,
на-
федрадан қайдаланишини татаб
қилмасдан ўзга илоҳим йўқ
эди ўшанда, Ҳаётини, имонини
сабид қилган...

Шу айлада, сарватон ту-
нунининг раҳмани алобиде
аллафурсат кечади. Хондан
чала уйқута толган одамнинг
шанароб хур-
раги эшитилди нихот. Эшитилди
бутун уйни бошига қў-
тарган телефон шани жорингги
қўлаккасида эриб кетди. Қў-
лоқлари қоматга келган Профес-
сор бу «жиринг»ни тушга
бўйиб ҳам қутилмади, бундйлик—
саватини парку остига қў-
миб ҳам ундан тинчимади. Ким-
дир қайсар ўзарлик билан
ўзига қайтарар.

Телефон овози энангига бора-
бора қаноат ҳосил этган Про-
фессор, «нафаси ўчар» ил-
кижиде яна бир палла ўрнида
қў-
ғалмай қўрди. Бўлмади:

— Ой-о-о-о... Ҳа-а-а-а-а... —
дерди трубаани олишга мажбур
қилинган Профессор қўла-
рини ницалаб, паст овозда: ҳа...
ним, ким бу, ярим кечани бо-
шига қўтарган?.. Нима-нимай?
Ҳой, дейман, намунача, думоғи
шамоллаган отар беанадай
бидиллашса... А-а? Нима-нимай?
Ўрнидан турди? Хўш ўнда,
дейсизми? Барно-я! Офариин!
Тахсин... Мана йўлга чиқдим.
Эхтиёт қилинлар, бўтам! Мен
зудлик билан.

Профессор ания-тапила ий-
нибиде йўлга тушди: дим ҳаво
осмонда бепарво кезиш хира
ўроқ ҳам, ўнқир-чўнқир йўла
азоби ҳам, инон кураги ўртасида
ўрмалагучи тер дўлакалар
ри ҳам—барчаси писанд эмас
ўнга, олдим—йигитча.



Сарвар Азимова

Камалак

ШИНГИЛ ҚИССА

Сарватон. Кун ёнди. Азим шаҳар
ахлосдорлигини билан оқшомга кўз
тикти. Зорани, Зарифшод, соҳиб
қўли салқин шаббод Самарқанд хо-
бондарида ўйнаса, наазира хондон-
ларга кириб келса, меҳналар уйқуси,
чақалонлар оромини тинч
бўлса... Кароматини қаранг-а? Ороу
ушлаганди: оқшом ҳам
дим, тун—қизилриган хумдон, чўнқир
нора осмон пиянада.

Янғича ағнагандай, ўрнида мингбола-
ган профессор
гўштор гавдасини гоҳ бир ёққа ташлар,
гоҳ иккинчи ёққа
ағдарилар; сочин ҳўлаб пешонасига
босса ҳам, ҳам чойиш
ёпишса ҳам бўлмасди. Дикқатнафас
тун қўзларига мингжа қўй-
дирамас, қўнғил беҳзаур, аъзойи-бадан
зириқар.

Сарватонда тун соғур, сўмбўлада
сўв соғур ҳисмати ҳам
жоиз қилмади. Бу етмаганидек,
аллақачонлар кетган бир
воқеа кўйқизи, янғиланган яра
каби, дилининг бир бурчагини
чиқибди турар. Профессор тоби-
тоқатини қайта-қайта кир
айлар эди:

«Эй одам, аспирантинг бўлган қиз
нарсга билан бир
ёстиқча бош қўйиб-ку, бир маро-
таба дарага тушган «ка-
сан»... Элиқ ёнганда-я, вай!...
Фараз қилайди, гўдакча соқол
қиқиси мумкинди. Ойла, фараз-
анд...» Фараз қилайди, ороу-
нинг эрта-кечи бўлмасин: ик-
кел-қолса, Хўш, пировардини!
Нима номанқўлчилик тузили
алаб шўр тумшукларини ички-
лик заққинига тираб оладилар?
Хўш, воқеатдай баччагарининг
кўча-қўйда сармаст юршини,
ҳатто партбилетини йўқотишга
отиб боришини ороу-ҳаваста
юрадими? Яна бўзайганига
қўйсанг... Кўнғил шўнғаса
лўн...

Тўхта! Фараз қилайди, дайди
орзу-ҳавас орнасида эмас,
бирон беъда дард балосига
дош беролмасдан шу шевага
тушган бўлса-я, вай! Хой,
Профессор, ҳўф финир қилган-я,
яна журъатинг нихоси хато
бўлмасин!... Лекинградан қайта-
қайта ку, атиги бир-бир ярим
йил тўда: янги институт,
но-
ошмо одамлар... Хато эмасди!
Портнядан ўчирилганини,
на-
федрадан қайдаланишини татаб
қилмасдан ўзга илоҳим йўқ
эди ўшанда, Ҳаётини, имонини
сабид қилган...

Шу айлада, сарватон ту-
нунининг раҳмани алобиде
аллафурсат кечади. Хондан
чала уйқута толган одамнинг
шанароб хур-
раги эшитилди нихот. Эшитилди
бутун уйни бошига қў-
тарган телефон шани жорингги
қўлаккасида эриб кетди. Қў-
лоқлари қоматга келган Профес-
сор бу «жиринг»ни тушга
бўйиб ҳам қутилмади, бундйлик—
саватини парку остига қў-
миб ҳам ундан тинчимади. Ким-
дир қайсар ўзарлик билан
ўзига қайтарар.

Телефон овози энангига бора-
бора қаноат ҳосил этган Про-
фессор, «нафаси ўчар» ил-
кижиде яна бир палла ўрнида
қў-
ғалмай қўрди. Бўлмади:

— Ой-о-о-о... Ҳа-а-а-а-а... —
дерди трубаани олишга мажбур
қилинган Профессор қўла-
рини ницалаб, паст овозда: ҳа...
ним, ким бу, ярим кечани бо-
шига қўтарган?.. Нима-нимай?
Ҳой, дейман, намунача, думоғи
шамоллаган отар беанадай
бидиллашса... А-а? Нима-нимай?
Ўрнидан турди? Хўш ўнда,
дейсизми? Барно-я! Офариин!
Тахсин... Мана йўлга чиқдим.
Эхтиёт қилинлар, бўтам! Мен
зудлик билан.

Профессор ания-тапила ий-
нибиде йўлга тушди: дим ҳаво
осмонда бепарво кезиш хира
ўроқ ҳам, ўнқир-чўнқир йўла
азоби ҳам, инон кураги ўртасида
ўрмалагучи тер дўлакалар
ри ҳам—барчаси писанд эмас
ўнга, олдим—йигитча.



Сарвар Азимова

Камалак

ШИНГИЛ ҚИССА

Сарватон. Кун ёнди. Азим шаҳар
ахлосдорлигини билан оқшомга кўз
тикти. Зорани, Зарифшод, соҳиб
қўли салқин шаббод Самарқанд хо-
бондарида ўйнаса, наазира хондон-
ларга кириб келса, меҳналар уйқуси,
чақалонлар оромини тинч
бўлса... Кароматини қаранг-а? Ороу
ушлаганди: оқшом ҳам
дим, тун—қизилриган хумдон, чўнқир
нора осмон пиянада.

Янғича ағнагандай, ўрнида мингбола-
ган профессор
гўштор гавдасини гоҳ бир ёққа ташлар,
гоҳ иккинчи ёққа
ағдарилар; сочин ҳўлаб пешонасига
босса ҳам, ҳам чойиш
ёпишса ҳам бўлмасди. Дикқатнафас
тун қўзларига мингжа қўй-
дирамас, қўнғил беҳзаур, аъзойи-бадан
зириқар.

Сарватонда тун соғур, сўмбўлада
сўв соғур ҳисмати ҳам
жоиз қилмади. Бу етмаганидек,
аллақачонлар кетган бир
воқеа кўйқизи, янғиланган яра
каби, дилининг бир бурчагини
чиқибди турар. Профессор тоби-
тоқатини қайта-қайта кир
айлар эди:

«Эй одам, аспирантинг бўлган қиз
нарсга билан бир
ёстиқча бош қўйиб-ку, бир маро-
таба дарага тушган «ка-
сан»... Элиқ ёнганда-я, вай!...
Фараз қилайди, гўдакча соқол
қиқиси мумкинди. Ойла, фараз-
анд...» Фараз қилайди, ороу-
нинг эрта-кечи бўлмасин: ик-
кел-қолса, Хўш, пировардини!
Нима номанқўлчилик тузили
алаб шўр тумшукларини ички-
лик заққинига тираб оладилар?
Хўш, воқеатдай баччагарининг
кўча-қўйда сармаст юршини,
ҳатто партбилетини йўқотишга
отиб боришини ороу-ҳаваста
юрадими? Яна бўзайганига
қўйсанг... Кўнғил шўнғаса
лўн...

Тўхта! Фараз қилайди, дайди
орзу-ҳавас орнасида эмас,
бирон беъда дард балосига
дош беролмасдан шу шевага
тушган бўлса-я, вай! Хой,
Профессор, ҳўф финир қилган-я,
яна журъатинг нихоси хато
бўлмасин!... Лекинградан қайта-
қайта ку, атиги бир-бир ярим
йил тўда: янги институт,
но-
ошмо одамлар... Хато эмасди!
Портнядан ўчирилганини,
на-
федрадан қайдаланишини татаб
қилмасдан ўзга илоҳим йўқ
эди ўшанда, Ҳаётини, имонини
сабид қилган...

Шу айлада, сарватон ту-
нунининг раҳмани алобиде
аллафурсат кечади. Хондан
чала уйқута толган одамнинг
шанароб хур-
раги эшитилди нихот. Эшитилди
бутун уйни бошига қў-
тарган телефон шани жорингги
қўлаккасида эриб кетди. Қў-
лоқлари қоматга келган Профес-
сор бу «жиринг»ни тушга
бўйиб ҳам қутилмади, бундйлик—
саватини парку остига қў-
миб ҳам ундан тинчимади. Ким-
дир қайсар ўзарлик билан
ўзига қайтарар.

Телефон овози энангига бора-
бора қаноат ҳосил этган Про-
фессор, «нафаси ўчар» ил-
кижиде яна бир палла ўрнида
қў-
ғалмай қўрди. Бўлмади:

— Ой-о-о-о... Ҳа-а-а-а-а... —
дерди трубаани олишга мажбур
қилинган Профессор қўла-
рини ницалаб, паст овозда: ҳа...
ним, ким бу, ярим кечани бо-
шига қўтарган?.. Нима-нимай?
Ҳой, дейман, намунача, думоғи
шамоллаган отар беанадай
бидиллашса... А-а? Нима-нимай?
Ўрнидан турди? Хўш ўнда,
дейсизми? Барно-я! Офариин!
Тахсин... Мана йўлга чиқдим.
Эхтиёт қилинлар, бўтам! Мен
зудлик билан.

Профессор ания-тапила ий-
нибиде йўлга тушди: дим ҳаво
осмонда бепарво кезиш хира
ўроқ ҳам, ўнқир-чўнқир йўла
азоби ҳам, инон кураги ўртасида
ўрмалагучи тер дўлакалар
ри ҳам—барчаси писанд эмас
ўнга, олдим—йигитча.



Сарвар Азимова

Камалак

ШИНГИЛ ҚИССА

Сарватон. Кун ёнди. Азим шаҳар
ахлосдорлигини билан оқшомга кўз
тикти. Зорани, Зарифшод, соҳиб
қўли салқин шаббод Самарқанд хо-
бондарида ўйнаса, наазира хондон-
ларга кириб келса, меҳналар уйқуси,
чақалонлар оромини тинч
бўлса... Кароматини қаранг-а? Ороу
ушлаганди: оқшом ҳам
дим, тун—қизилриган хумдон, чўнқир
нора осмон пиянада.

Янғича ағнагандай, ўрнида мингбола-
ган профессор
гўштор гавдасини гоҳ бир ёққа ташлар,
гоҳ иккинчи ёққа
ағдарилар; сочин ҳўлаб пешонасига
босса ҳам, ҳам чойиш
ёпишса ҳам бўлмасди. Дикқатнафас
тун қўзларига мингжа қўй-
дирамас, қўнғил беҳзаур, аъзойи-бадан
зириқар.

Сарватонда тун соғур, сўмбўлада
сўв соғур ҳисмати ҳам
жоиз қилмади. Бу етмаганидек,
аллақачонлар кетган бир
воқеа кўйқизи, янғиланган яра
каби, дилининг бир бурчагини
чиқибди турар. Профессор тоби-
тоқатини қайта-қайта кир
айлар эди:

«Эй одам, аспирантинг бўлган қиз
нарсга билан бир
ёстиқча бош қўйиб-ку, бир маро-
таба дарага тушган «ка-
сан»... Элиқ ёнганда-я, вай!...
Фараз қилайди, гўдакча соқол
қиқиси мумкинди. Ойла, фараз-
анд...» Фараз қилайди, ороу-
нинг эрта-кечи бўлмасин: ик-
кел-қолса, Хўш, пировардини!
Нима номанқўлчилик тузили
алаб шўр тумшукларини ички-
лик заққинига тираб оладилар?
Хўш, воқеатдай баччагарининг
кўча-қўйда сармаст юршини,
ҳатто партбилетини йўқотишга
отиб боришини ороу-ҳаваста
юрадими? Яна бўзайганига
қўйсанг... Кўнғил шўнғаса
лўн...

Тўхта! Фараз қилайди, дайди
орзу-ҳавас орнасида эмас,
бирон беъда дард балосига
дош беролмасдан шу шевага
тушган бўлса-я, вай! Хой,
Профессор, ҳўф финир қилган-я,
яна журъатинг нихоси хато
бўлмасин!... Лекинградан қайта-
қайта ку, атиги бир-бир ярим
йил тўда: янги институт,
но-
ошмо одамлар... Хато эмасди!
Портнядан ўчирилганини,
на-
федрадан қайдаланишини татаб
қилмасдан ўзга илоҳим йўқ
эди ўшанда, Ҳаётини, имонини
сабид қилган...

Шу айлада, сарватон ту-
нунининг раҳмани алобиде
аллафурсат кечади. Хондан
чала уйқута толган одамнинг
шанароб хур-
раги эшитилди нихот. Эшитилди
бутун уйни бошига қў-
тарган телефон шани жорингги
қўлаккасида эриб кетди. Қў-
лоқлари қоматга келган Профес-
сор бу «жиринг»ни тушга
бўйиб ҳам қутилмади, бундйлик—
саватини парку остига қў-
миб ҳам ундан тинчимади. Ким-
дир қайсар ўзарлик билан
ўзига қайтарар.

Телефон овози энангига бора-
бора қаноат ҳосил этган Про-
фессор, «нафаси ўчар» ил-
кижиде яна бир палла ўрнида
қў-
ғалмай қўрди. Бўлмади:

— Ой-о-о-о... Ҳа-а-а-а-а... —
дерди трубаани олишга мажбур
қилинган Профессор қўла-
рини ницалаб, паст овозда: ҳа...
ним, ким бу, ярим кечани бо-
шига қўтарган?.. Нима-нимай?
Ҳой, дейман, намунача, думоғи
шамоллаган отар беанадай
бидиллашса... А-а? Нима-нимай?
Ўрнидан турди? Хўш ўнда,
дейсизми? Барно-я! Офариин!
Тахсин... Мана йўлга чиқдим.
Эхтиёт қилинлар, бўтам! Мен
зудлик билан.

Профессор ания-тапила ий-
нибиде йўлга



Камалак

— Илим Тўлқини, пешонаги фаранг сартароннинг қайроғидек текин аслаган эди.

— Қайдам, Солиқ Каримович.

— Таваб... — дедим, ичимда.

— Илтимус, юзидан шундай ис-

сиқ бўлар эканми? Фирқ, юзидан фирқ ёнлар. Икки эллик

қошлари ўртасидаги туғун гайир, сарбозлар табиғатдан ил-

шона бўлса керак. «Иномгадани» деганида чехрисида енгил

табассум қои таралиб, кўзларидаги аланчечук, менга кўн-

дан буён таниш шўх шевга зор чўқуларига кўчганида, бў-

ғиним бўшаб, қўлларимдан лўчча ташта бўладими.

— Ҳарбий госпиталь врачлари, — давом этарди лўччи

кўтари менга қараб қўйган меҳмон, — ажални енгиб,

борганим бомба яранчалари галвир айлаган шогирдинин

оёри кўйди. Шунда, дунёга айлган тўғилган аскар бо-

ла қолган умрини, атар ҳолу қудрати етти, тибобет йўлига

инъом этувага аҳд қилди. Мана буғун, йилгит аҳднинг ўти-

рик чўқмаслиги сизнинг қўлигизда, устоз.

Сўзлари тугат-туғамас боши таъзимга келди. Қўзларим қў-

қ, тўқинисмон сочларида экан, маълумо Жомий айтганлари

ғизиллағида фикримдан ўтарди:

Мевасиз шох бошини кўтарди тик.

Мевасиз шох бошини саломда егил...

Энди заррачаки гумоним қолмади. Бу — ўша. «Барно мен-

га ўтирди...» Ултириди менга тетажиклигида мактаб майдон-

часини бошига кўтариб қўчмас, етти жонлиқ сочларини

чимди-чимди қўлларимга ўнгимда турди-да кўйди. Бўла-

нимча-бўлимча туриб кетай десам мажоним, ўтирарайи де-

сам ўрнидан айланиб тўшмасига шонини қўлларим

шу ёшга бориб, эр кўриб, ҳаётимда сира-сира бу ҳолатга

тушмаган, бу савдоним чекмаган эканман...

Яхшиямки, сеоди шекилли, ўридан тура қолди. Хайр-хўш

қилар эканми:

— Домла, Барно опамлар менга танимадилар. Биз мактаб-

дош эдик, — дедим галли қўлларимдан чиқди-да кетди.

Оёқларим қалт-қалт титрар, бошим тегирмон тоши, кў-

ларимди қоронғилик босганича гўп учганимни биларман. Бир

вақтлар кўзимни очсам, ётоқхонамиздамак кўнчоқларим кў-

ладан минт-минт ёш, эрим бошимда парона. Қайи энди, ер

ёрилсаю, мен бенавоим ўз бағрига олса.

Шу-шу турмушимиз лавозини, тинчлигимни сўнгсиз ҳаёл

олиб қочди. Туларим — бедор, кўларим — бесаёр. Кўнглим-

га хас ҳам сизмас, қўлим ишга бормас, қўларим «тич» этган

ошинда. Шайтон Тўлқини томон етаклар, шарм-ҳаё унинг ҳа-

лидан қўли қочар эди мени. Зимдан кузатиб юрган Солиқ

Каримович:

— Барнохон, рангингиз синиқча. Қўнғил очиб учун ар-

танги дам олиш кўнида далага, дала сайлига чиқаммикин?

— Тақлифини қилдилар.

— Майли...

— Жуда соя. Болалар ҳам бир ляршади.

Саҳарда йўлга тушдик.

Кўнглим: ифрат, лафотат, уағоҳ ҳаёт айёми. Навиқол, на-

вирон фаслининг киши дилини бағувчи нозу нарсалари шу

қадар... Ясеи, ўриш-ўриш қиларининг қил бағри. Табиат

эим-эилол гиламини бағри қон ёқут доғлар билан беаган.

Бу фолдан сармат турғайлар «чир-чир» сайрашар, «ўтич

босма», «лолага тегма» ноласида паронаден. Қўзларига юл-

дуз қарнаган, пешоналарига маржон-маржон тер ялтираган

болаларим кўнчоқлари долага гариқ, Солиқ Каримович аса ма-

шина соҳисда китоб кўриш билан банд эдилар.

Янча ўзим кир ошдим. Меҳрини тортган жўра дола са-

ри яқин боринини биларман. Қайидадан пайдо бўлишган

жуфай турғайлар сайраши, чирялаши хатарини пардаларга

кўтариладиган сезилар назаримда. Ўнгимда доғларини

ўнгига қўлим бермади; саломга ағитишган ёқут қўнғироқла-

лар ҳимоясида, ер чўқурида заргар қўни билан тўқилган

саватча — олачипор тукумчаларини ардоқлаган турғай иш.

Шу тоғда ҳаётимдан тўқилди. Тинч хонадонга беэвонга

қилиб олиб кирган йилгитини ўзимнинг айни ҳаракатимга қиёс

қилдим. Ўғим талай вақтини олиб қочган чоғи, бошимни кў-

тарсам, қаватимда ҳалиги йилгит — осмондан тушганимиз ва

б эрдан чиққанимиз пайқамай қолдим.

— Барно опа, турғайлар аламда, ошени буюлмади? —

дерди овозида алаңчечук қаттироқ сезилган Тўлқини.

— Опа дейишингиз сабабини анигладим? Мактабдош

эканимизга кирганини қайда?

— Сабаби салобатингиз босгани...

— Қариб қопсида деиш?

— Йўқ, Мента ошга ўша қўлар, фақат қиттақ ўқатқор...

Ўша жамалак, фақат ўғимни бир қадар ўзгача...

— Уят эмасми?

— Балки? Уятдир... Домлари, у киши оиласини ҳурматлаш

қаром, албатта. Аммоки, турғилик юзасидан, виждонга тес-

нари бормаслик мақсидида айтиш кўя қояй...

— Ҳоҳати бўлмаса керак, Хайр.

— Илтимос. Вир нафас тинилган. Ўғимизга борганимдан,

қўноқ болалигим, тоғли кўларим ўртоғини қайта кўриб қол-

ганимдан ўта пушаймондаман... бағрим — мана шу доғлар

бағри... дилим — ана у турғайларда нотинч, аламда...

— Ойиқ қўнғилигиз учун миннатдорман, — ўзимни бо-

сишга, қинида отилман дегуви қалбимга суя сенишга ти-

ришча, эр-баэр давом эттирдим сўзларимни. — Танқиддан

нолишга асосим йўқ. Гап шу ерда қолсин. Урашмаслигимиз

мақсад. Турғай ошени ҳам, домла хонадон ҳам, сизнинг йи-

гит дилигиз ҳам озор чекмаслиги мудома... Тўлқини,

одамийлик юзасидан... илтижо қиларман... мен билан учрашув-

га фуреат илтижасини ваъдасини сўрайман сиздан?

— Ақлим қалбимни енгилса, сиз айтганча бўлсин. Барно,

— дедим уоқилда мендан.

Ўзимни қаерга қўйишни билмаганимдан, тетроқ уйга қай-

тиш йўлини қилдим. Кўнуд ҳаётимдан асар, туғил

қил қатра қолмаган. Эртаси домла институтдан қафа бўлиб

қайтилар. Тўқини аспиридан кетиб, геологлар билан

узоқ экспедиция сафарига қарор қилган эмиш. «Шилик»

— бебошлик экан, бундан буюқ аспирант зоти барини ушлаб

бўпти» сингари, шикоятмоз мулоҳазаларини тақрирлай ма-

бисетларига шўнғиб кетдилар.

Менинг шуурим эса эйдилар осмонда кеар. Вир лаҳ-

за Тўлқининг мард қалбига, оқил ноласига таҳсин ўқисам,

иккинчи дақиқа, қилмишига қарши қўзғалмади, угутиш учун,

қўрмаслик нитида йўл иламоқда, мен бедора осойиштали-

гимни озуни қочмонли мақсад этган дейман; бир йилгитим,

бир овунман... Сегиз наҳшае, шу ёшга кирган биринчи бор

сегиз туйғусининг соҳибси бўлиш... Вир яримга ачинаман,

бир орқини қалбига сегиз ўтидан хатто қора чироқ ҳам ёто-

маган эркин шатағига нафрат ўқийман. Айбдор — ўзлари,

дейман.

Кун кўйини қўлаб, орадан бир йил чамаси ўтиб кетди. Вир

кечаси Солиқ Каримович уйга қайтмадилар. Азотга яқин те-

лефонда:

— Барнохон, мени кўтманглар. Ўғим ҳам кеч қайтсам

ажаб эмас, — деган эдилар.

— Ўқилишимиз ўзи? — сўраб қолдим, қўнғилим бир бахт-

сизлигини сезгандай туғулган эди.

— Кеча самолётда ановини олидириб келдим.

— Ановини ким?

— Ким бўларди? Тўқинида! — товушларидан зарда, гашлиш

ва ачиниб ургуси сезилиб турарди. — Оёғи остидаги чўқ

тош кўчиб, жарға қўлапти. Боши ёрилган, кўп қон кетган,

хўши ўнда йўқ...

— Умид... лашақлиги?

— Мингдан бири. Аҳволи мушкул... Болаларини ўғиб қў-

йити!

Бу хунук хабар мени тош қилди, ер билан битта бўлдим.

Иситман юзимга урди. Ўйитганим меҳрини... Бешафит

тақдир нахотки мен бенавога чин сегиз чечганин пучқадан

кеч раво кўрса-да, яна юлук кетмончи бўлса!

Барча кечималаримни илтига қилиб, тарозига солиб кўрдим:

уйимизга кириб келишим, «Бағрим — мана шу доғлар бағри»

дейишим, дабурустан жўнаб кетишим ва, ниҳоят, бу маъну

хабар бир томонда, менга олам-олам айланишлар қилган Со-

лиқ Каримович, оила, бола-чага бахти иккинчи томонда. Қай-

бирини танлашим инсофат? Албатта, иккинчисини-да. Энди

мен учун сегиз савдосига бало борми? Қўнчоқларимга бўлган

меҳр-муҳаббатим қаринида, оила бурч олдидан кечинкан

биринчи сегиз туйғуси дегиз қўнғилари тирдобадаги писта-

пучоқ эмасми? Уф-ф... бедора бошим!

— Бўлди... бугунча етар, онагиман, тоқидингиз, — бўғиқ

овози эрға эшитилган профессор ҳам оғим билсин, бу, бал-

ки, унинг-да ўз йилгидан дарақдир! ҳисёт дунёсига боши

билан қўнғиланди. — Манаки дорини кичиринг-а, бош оғриги

тақрида тўқайди.

— Майли... Дафтаримни бекор оғанга ўқшайман. Зерик-

тирдим, чамаси?

— Йўғ-й, бежонидил... Айни мудоа, фақат, кечмиш

алағиса жонингизга андак азоб бермонда, фарасинча?

— Азоб! Шу ўрнида янглишган кўрмасиз. Профессор,

азоб эмас, тоғли ва аччиқ хотира, бахт ва бахтидоралик та-

рихи. Хушнингиз бўлса?

— Веконидил. Қўлоғим сизда, онагиман.

— Хуллас, кечук клиникага бориб қолганимни, палатасига

кириб, қўшу қўлига қўйганимни ўғим ҳам билмай-

ман. Палатига кирдим, эримдан андиша қилсам-да, бўлғус

«миш-мишлардан ўлғудай қўнчмас-да, уни ташлаб, қайтис

қилмайдим. Веконидил, меҳр қўноғига ўрадим, ярасига мал-

ҳам, ҳаёт билан андосига тўсиқ бўлдим. Ниҳоят кўзини, жон

сугурувчи кўларини очди:

— Барно, сизми? — деганини биларман.

— Янчадан, тағириман? — жим эдинг.

— Ваъдани бажаролдим... кўрмасизлик ваъдасини, ке-

чиринг мени...

Баргига олдим, кўларидан тўйиб-тўйиб ўлдим. Сегиз

ҳароратини, меҳрим жамолини тўйиб олдим. Тўқиниқонинг

яланг тўйи остидаги мард юраги қинида отилгудай; бедани

қинида, кўларидан тирнқар оққан эшининг таъми лаблар

ини кўйдириб, сегиз, чин сегиз, аёл қалбига ўйонган би-

ринчи сегиз дардининг илоҳий силрига пайванд қиларди мен

бечорани... йилгит бечорани... Кўрагига лўқ тушганига, ўз

сегизини излаб, йиллар ўтказганига, шу дақиқада, бахтиёр

ақваига... эканимизга... имоним... имонимиз ноил эди.

— Камалак! Барно, қаранг-а... камалак... — дея алаҳе-

тишга кирисе бўладими. — Сир билан Аму қовушмоқчи бў-

лишса, камалак отар эканлар... Камалак Сирдан чиқиб, Амуга

тушган... Шайдои эдим... нуп изаидим, камалакни... Сизни...

Камалак ўз бўйларини баҳр чекларига қиёс, бодом, ги-

лос, ўрик, шафтоли, эғул қилар, эси тепалиқлар бағрида

очилиш доғлар, тўғай алами осонгизидир, доғлар ўз

ранларини камалакка тақдир айлар эмишлар... Сиз шу, ка-

малак, дала назотат камалагим... Аммо, ўқингиз... сегизми...

камалак умрига ўқшамаса... зора, абадий бўлса...

Мен бахтирларимни симобдай эритдию, жон берди, ўлдир-

кетди Тўлқиниқон, Дод солганимча палатани ташлаб қиндим.

Уни кўйдилар. Мени билганим, кўи сайин, бир даста гулу

мозористон бўлиб қолди. Қабри ёнида туларини бедор ўтқа-

зиш — битмас-туғамас ҳаёл эди мен учун...

Тавбаларига тағинан у киши эса Солиқ Каримович наси-

ҳат қилаб кўрдилар — нор қилмади; меҳр-изаатли ошира ин-

софга келтирмоқчи бўлдилар — ердан бермади. Сўнгга, у

киши аламларини яна ичимликдан олишга тўғулдилар. Кун

ичар, туй сармат. Болаларини қариндошларининг ушатдилар,

Ўғимдан фаршта кўтарилди. Ўз ёғимизга ўғимиз қўнурил-

ди. Наморал!